63ste Jaargang No. 5214

DAGBLAD

Dinsdag 16 September 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve s Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld

REDACTIE:
Adres: Conscientiesteeg 27.
T... ... P bus 8 Willemstad

Uitgeefster en Administratie ... steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I.
Voor Aruba ...

De Algemene Vergadering der Uno geopend

Er is nog geen werkelijke vrede, aldus Aranha

Togliatti becritiseert den Paus en Truman

Engeland spreekt zijn goudvoorraad aan

ARANHA OPENT DE ALGEMENE VERGADERING

Oswaldo Aranha, de aftredende president van de Algemene Vergadering der Uno, hield bij de opening van de zitting een rede, waarin hij er voor waarschuwde, dat de volgende tien jaren misschien kunnen beschouwd worden als een periode van twijfel en onzekerheid. De Braziliaanse diplomaat zeide, dat onze taak neerkomt op de vraag of de weg zal leiden naar vrede of oorlog. Wij leven in een critieke tijd. Er zijn meer dan twee jaren verlopen sedert de oorlog is afgelopen, maar een werkelijke vrede hebben wij nog niet bereikt.

Aranha drong er op aan op een menselijke wijze de problemen van de na-oorlogse periode op te lossen. Hij zeide, dat de totalitaire wereld in elkaar zakte, omdat het zich verhief tegen de vrijheid van het menselijk geweten. De Uno heeft tot taak de vrede te vestigen en moet haar voordeel doen met de lessen in de wereld geleerd. Het is niet genoeg om het gebruik van wapens zoals gas, atoombommen en middelen tot massavernietiging uit te bannen. Wij moeten niet alleen de wapenen veroordelen, maar ook zelfs het idee van een oorlog tezamen met alle ideeën betreffende zogenaamde vreedzame veroveringen. De vooruitgang van de rede zal zijn de weg des vredes (New York, (AP) 16.9).

ZAL ER EEN BIEZONDERE ZITTING ZIJN?

Truman, die aan boord van het slagschip 'Missouri', op weg is naar Washington, zal misschien deze week nog de moeilijkste beslissing van zijn bestuur moeten maken of er een biezondere zitting van het Congres moet gehouden worden om tegemoet te komen aan de noden van Europa. De hoogste raadgevers van Truman zijn hierover verdeeld. Marshall, die nu in New York is voor de Uno wordt zo gauw als mogelijk is na de aankomst van Truman op Zaterdag terug verwacht om te pleiten voor een biezondere zitting. De tegenstanders van een biezondere zitting zijn van mening, dat de Europese landen het wel uit zullen kunnen houden totdat het Marshall plan in werking zal treden het volgend jaar. Zij vinden het bovendien een mogelijk gevaarlijke zet voor den President met het oog op de binnenlandse politieke toestand.

De houding van den Minister voor den Handel Averell Harriman, die tevens voorzitter is van het speciale comité van den President, dat de hulpbronnen der Verenigde Staten bestudeert ter tegemoetkoming aan de Europese noden, is nog niet duidelijk. Harriman vertelde de pers, dat Lovett hem geheel en al op de hoogte heeft gesteld van de Europese toestand, maar hij vermijdde zorgvuldig zich persoonlijk uit te spreken ovxer de dringendheid der Europese noden.

Men gelooft, dat Harrimans' raadgevers op het ogenblik een biezondere zitting niet noodzakelijk achten en dat vooral Engeland hulpbronnen heeft, waardoor een speciale zitting om hulp te verlenen niet noodzakelijk is. Of dit ook hun mening is aangaande de hulp voor Italië en Frankrijk, die geen hoopkracht meer hebben voor de invoer van tarwe en steenkool is niet onmiddelijk duidelijk (Washington, (AP) 15.9).

TOGLIATTI HOUDT EEN REDE.

Palmiro Togliatti, de Italiaanse communistische leider, beschuldigde de Verenigde Staten ervan, dat zij ijverig bezig zijn aan het ontketenen van een nieuwe oorlog. Te Florence en Monza hield Togliatti redevoe-

TOGLIATTI
becritiseerde.

ringen, waarin hij zowel den Paus als Truman becritiseerde. Hij verklaarde, dat de Paus een tweeslachtige houding aannam. Aan de ene kant bidt Hij voor de vrede en aan de andere kant keurt Hij een oorlogszuchtige regering van den President der Verenigde Staten goed.

Truman zeide in een brief aan den Paus van 28 Augustus, dat de zedelijke krachten zich moeten verenigen in de strijd tegen degenen, die ze zoeken te verwoesten. De Paus antwoordde hierop, dat de vrede werd bedreigd door landen, die het mensdom tot slavernij wilden brengen. Togliatti zinspeelde verder op Christus en dollars. Ook de Verenigde Staten zeide Togliatti nog, dat dit land uit de oorlog kwam zonder verwoesting en met haar industrie en productie-apparaat op volle kracht. De Verenigde Staten willen haar wil en haar eigen wetten op eggen aan anderen.

Togliatti sprak, terwijl de staking van een millioen landbouwers nog steeds voortduurt en de oogsten bedreigd worden. De Christelijk Democratische Partij heeft de communisten er van beschuldigd dat zij de staking geïnspireerd hebben.

De leiders van 850.000 metaalarbeiders kondigden een staking van 48 uur aan ter verkrijging van loonsverhoging.

Tijdens de rede van Togliatti riepen ongeveer tien of twaalf personen de dood aan Truman. Weinigen in de menigte hoorden deze woorden en geen enkele krant maakte er melding van.

L'Osservatore Romano schreef heden, dat zij de text van de rede van Togliatti afwachtte om commentaar te leveren. (Rome, (AP) 15.9).

ENGELAND VERKOCHT GOUD.

Engeland, die niet in staat was nog verder geld op te nemen van de Noordamerikaanse lening, verkocht voor een waarde van twintig millioen pond aan goud uit haar reserve. Dit is de eerste keer sedert 1939. De verkoop geschiedde aan de Federale Reserve Bank van New York. De hele goudvoorraad van Engeland wordt geschat op een waarde van 600 millioen pond. Een zegsman van de Bank of Engeland zeide, dat Engeland geen ponden meer kon trekken alhoewel er nog honderd millioen van de Noordamerikaanse lening over is. Dit vindt zijn redden in Anglo-Amerikaanse overeenkomst van 20 Augustus, waarbij de omzetting van ponden voorlopig werd opgeschort. Het goud werd verkocht om aankopen te doen in de Verenigde Staten (Londen, (AP) 15.9).

MINDER ETEN IN DE USA.

De Noordamerikaanse Minister voor de Handel Averell Harriman en de onderstaatssecretaris van de Handel vroegen den Noordamerikanen minder te

AVERELL HARRIMAN
nog niet duidelijk.

eten en meer voedsel naar Europa te sturen om zodoende mede te helpen het communisme te weerstaan.

Zij zeiden, dat een vrijwillige voedselrantsoenering in de Verenigde Staten geen ontbering betekent.

De Noordamerikaan eet nu veel meer dan vóór de oorlog. Het verbruik van vlees alleen ligt 25% hoger dan vóór 1939 en dat ondanks de hoge prijzen.

De onderstaatssecretaris van de Handel Dodd is pas uit Europa teruggekomen en hij vertelde op een persconferentie, dat de voedselsituatie daar slechter was dan verleden jaar om deze tijd. Beiden zeiden, dat de regering niet van plan was nu rantsoenering in te voeren. Bovendien dit moet door het Congres geschieden en dat zou te veel tijd vorderen en de hulp zou te laat komen.

Harriman zeide nog, dat honger en politieke chaos broedt, waaruit dictators voortkomen. Het communisme wacht op de chaos om de macht te grijpen. Dodd verklaarde, dat de regeringen van West-Europa het lang zouden volhouden tegen het communisme, indien de Verenigde Staten geen voedsel sturen (Washington, (AP) 15.9).

MOGELIJKE CABINETSVERANDERING IN ENGELAND.

Uit gezaghebbende Engelse regeringskringen komt het bericht, dat Minister-President Attlee zeer spoedig zijn cabinet zal hervormen met het doel nieuwe krachten te winnen ter bestrijding van de economische crisis. Er zijn geen aanwijzingen, dat de vier voornaamste leden van het cabinet bij deze verandering begrepen zijn.

De vier voornaamste leden zijn: de Minister van Buitenlandse Zaken Bevin, de plaatsvervangend Minister - President Herbert Morrison, de President van de Handelsraad Sir Stafford Cripps en de kanselier van de Schatkist Hugh Dalton.

Politieke speculatoren verwachten, dat verandering zullen plaats vinden bij het Ministerie van Defensie met V. Alexander, bij het Ministerie van Bevoorrading met John Wilmot en bij het Ministerie van Gezondheid met Aneurin Bevan. Ook schijnen voor uittreden in aanmerking te komen de Minister zonder portefeuille Arthur Greenwood en de 76-jarige secretaris voor het Gemenebest Viscount Addison.

Er schijnt enige druk op Attlee geoefend te worden om Graaf Mountbatten, die nu Gouverneur-Generaal van Hindoestan is, in het Ministerie op te nemen.

Konnisilliacus, een linksgezind lid van de Labourpartij in het Parlement, schreef in een socialistisch maandblad, dat de buitenlandse politiek van Bevin oorzaak is van de Britse economische crisis en hij eiste zijn aftreden. Bovendien zou een groot aantal Labourleden Bevin aangesteld willen zien als Minister van Binnenlandse Zaken. Zodoende zou hij op deze voor Engeland zo critieke tijd weder het opvoeren van de Britse productie tot taak hebben. Dit deed hij ook tijdens de oorlog en daardoor is hij over gans de wereld beroemd geworden (Londen, (AP)

WAGENAAR HEEFT EEN PLAN.

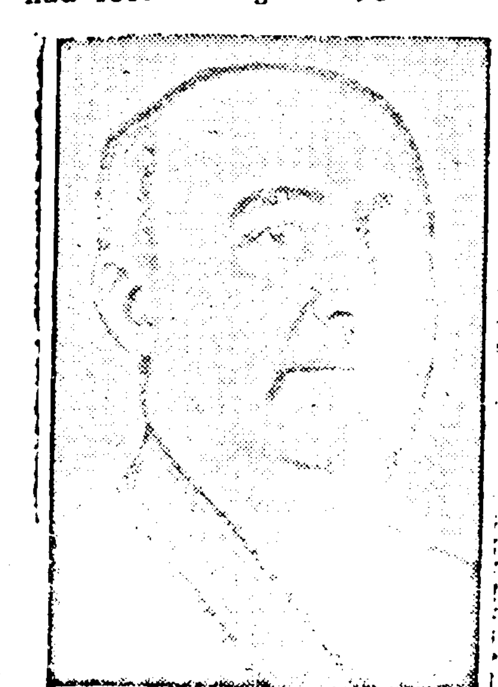
De communistische partijleider Gerben Wagenaar kwam Zondag met een Nationaal Welvaartsplan voor de dag als tegenhanger van het Marshallplan. Hij stelde dit plan tijdens een week-einde bijeenkomst voor in Den Haag van 800 leiders van industrie- en landarbeiders. Het plan is een ontwerp tot inniger samenwerking van Nederland met Sovjet Rusland en Oost Europa. Wagenaar voorspelde een ernstige crisis in de Verenigde Staten en verklaarde, dat het steunen op de Verenigde Staten betekende het bouwen op los zand.

Hij verwierp het idee van de Europese to'unie zeide, dat Nederland in zulk een verbond zuiver de groenteboer van West-Duitsland zou worden. Tot slot beschuldigde Wagenaar de Benelux als een gewillig werktuig om de verlangens der Verenigde Staten te dienen (Aneta)

ARGENTINIË EN FRANCO.

De Dominicaanse Republiek maakte bekend, dat het zijn gezant uit Madrid heeft teruggetrokken in overeenstemming met de aanbeveling van de Algemene Vergadering der Uno. Deze aanbeveling werd gedaan verleden jaar en werd bedoeld als een afkeuring van het Franco-regime.

De aankondiging kwam op de voor-avond van de nieuwe Algemene Vergadering. Argentinië is nu het enige lid van de Uno, dat niet meeging met de aanbeveling van de meerderheid der leden om hun voornaamste diplomaten uit Madrid terug te trekken. De Dominicaanse Republiek had reeds vroeger Trygve Lie

FRANCO
een afkeuring.

laten weten, dat gevolg zou worden gegeven aan het besluit van de Algemene Vergadering doch liet verder niets meer van zich horen tot aan vandaag.

De Argentijnse regering had geen Ambassadeur in Madrid, toen het anti-Franco besluit werd genomen in de herfst van het vorig jaar, maar zij zond haar Ambassadeur vlak na het uiteengaan van de Algemene Vergadering.

Een zegsman van de Argentijnse regering zeide, dat de Argentijnse Ambassadeur nog steeds in Madrid is en dat zijn terugroeping niet overwogen wordt.

De teruggeroepen Dominicaanse gezant te Madrid Elias Briache is gisteren te New York aangekomen en zal de Algemene Vergadering bijwonen als lid van de Dominicaanse delegatie (Lake Success, (AP) 15.9).

het nieuws van vandaag

Heden wordt in de met vlaggen versierde hal van de gebouwen te Flushing Meadows in New York de Algemene Vergadering der Verenigde Landen geopend. Burgemeester O'Dwyer zal een welkomstrede houden, waarna Oswaldo Aranha van Brazilia, die de tijdelijke voorzitter is, de zitting officieel zal openen.

Geheel de wereld zal met spanning en met vreze deze zitting volgen. Algemeen is het gevoelen, dat er hevige botsingen zullen plaats vinden vooral tussen de Verenigde Staten en Rusland. Moeilijke onderwerpen zoals de Balkan, Palestina en het Franco-regiem, staan op het programma. Een quaestie, die bovenal de gemoederen hevig beroert, is het vetorecht, dat door vele landen betreden wordt. Ook de Verenigde Staten zijn van mening, dat Rusland een veel te royaal gebruik maakt van het vetorecht.

Het eerste punt, dat op de agenda staat van vandaag, is het verkiezen van een president voor het leiden van de vergaderingen. De candidaten, die het meest in aanmerking komen, zijn de Belgische minister-president Paul Henri Spaak en de Australische minister van Buitenlandse Zaken Herbert V. Evatt.

De voornaamste leiders van de wereld zijn op het ogenblik te New York. Er ontbreken alleen Bevin en Molotov. Bevin, vermoedt men, heeft het op het ogenblik nog te druk in Londen, vooral daar er gesproken wordt van een mogelijke cabinetswijziging. Molotov zal waarschijnlijk later komen. Men vermoedt, dat hij op een der dramatische momenten van de vergadering overhaast Moskou per vliegtuig zal verlaten om zodoende de dramatiek nog meer te ondersteunen.

Onderwijl bedreigt een komende winter van honger en koude Europa. De meningen in de Verenigde Staten voor het houden van een buitengewone zitting van het Congres zijn verdeeld. Truman is het, die deze zaak moet uitmaken. Het is voor hem een zeer gewichtige beslissing, die een grote terugslag kan hebben op zijn mogelijke candidaatstelling als president voor de Democratische Partij. Het is echter te hopen, dat Truman deze reden niet zal laten wegen als het werkelijk gaat om het leed van millioenen mensen in Europa te lenigen. Hij moge dan het presidentschap verliezen, maar millioenen mensen zullen zijn naam zegenen.

De communisten zijn ook actief. In Italië hield Palmiro Togliatti een rede, waarin hij critiek leverde op den Paus en Truman. Het waren de van ouds bekende praatjes, die het moesten doen om deze beide leiders in discrediet te brengen. Het is immer weer het spelen op de lagere hartstochten van het volk. Zij willen een chaos, want daarin kunnen de communisten hun slag slaan.

In Nederland kwam Gerben Wagenaar met een nationaal Welvaartsplan als tegenhanger van het Marshallplan. Zo Nederland met de Verenigde Staten mee gaat is het een groentenboer, maar volgt het Rusland, dan wordt het een man-in-bonus.

Toestanden in Oost Java verbeterd

Een Communistis Welvaartsplan

Van Zeeland leider der Belgische Commissie in Indonesië

VERBETERINGEN GECONSTATEERD.

Aneta bericht, dat de toestanden op Oost-Java verbeterd zijn sinds verscheidene residenten vervangen werden. De activiteiten in de grensgebieden bij Modjokerto en Malang zijn opeens opgehouden, wat een duidelijk resultaat is van het bezoek der consuls.

Het leven in Malang is weer gewoon; de restaurants, winkels, scholen en kantoren zijn weer geopend; de telefoonverbindingen zijn gedeeltelijk hersteld en de treinverbinding tussen Soerabaia en Malang zal spoedig tot stand komen (ANP, 15.9).

PAUL VAN ZEELAND BENOEMD.

De heer Paul van Zeeland, vroegere premier van België, is benoemd tot lid van de driemancommissie. Hij zal worden bijgestaan door den Belgischen consul-generaal te Batavia, den heer Van der Stichelen, a smede Kolonel Servais, den Belgischen militairen attaché te Den Haag, en door Mr. Claeysbouaert van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken (ANP, 15.9).

NEDERLANDS COMMUNIQUÉ VAN 15 SEPTEMBER.

Het Nederlands communiqué van heden bericht, dat de Nederlandse verliezen van gisteren twee gesneuvelden en negen gewonden bedragen (ANP, 15.9).

„PAO ANTUI" OPGERICHT.

Het Sino dagblad meldt, dat de Sino vereniging gisteren in een gecombineerde vergadering besloten heeft een „Pao Antui" (Sino veiligheidscorps) op te richten (ANP, 15.9).

LEDEN VAN DE PASOEDAN BEWEGING IN OPLEIDING.

100 Leden van de Pasoedanbeweging (Soendanees nationalistische beweging) zullen te Bandoeng worden opgenomen in een kader voor opleiding voor veiligheidsdiensten. In andere plaatsen zullen zij politiediensten verrichten (ANP, 15.9).

DE BUITENLANDSE WAARNEMERS IN INDONESIË.

Na Maandag een volledige zitting gehouden te hebben, gaf de Consulaire commissie een verklaring uit, dat het een technisch subcomité had opgericht voor het militair toezicht en voor de coördinatie van de bewegingen en aanstellingen der militaire waarnemers.

Het subcomité bestaat uit kapitein D. J. Maccallum van de Marine der Verenigde Staten en de Britse kolonel D. Rhys.

Het communiqué maakte eveneens bekend, dat Zaterdag acht militaire waarnemers uit de Verenigde Staten verwacht worden, waaronder twee mariniers. Twee Franse waarnemers verlieten Woensdag Europa. Ook worden twee Belgische en twee Chinese waarnemers verwacht. Maandag kwamen er twee Britse majoors en twee Britse kapiteins te Batavia per vliegtuig aan.

Dinsdag vertrokken de Britse, Australische en Franse consuls naar Sumatra voor een bezoek aan het door de Nederlanders bezette Medan en Palembang en voor het door de Republikeinen bezette Fort de Kock. Twee Britse militaire waarnemers vergezellen hen.

Charles Livengood en R. M. Shepherd respectievelijk de consuls-generaal van de Verenigde Staten en Engeland zullen in de nabije toekomst een bezoek brengen aan Djokjakarta.

De regering van de Indonesische Republiek vormde een commissie om de driemogendheden commissie van de Veiligheidsraad bij te staan. Bericht wordt de taak van de verschillende comité's enkele maanden zal duren (Aneta).

CONSULS NAAR SUMATRA

De Australische Consul, Charles Eaton, de Britse consul E. T. Lambert en de Franse Consul Etienna Raux zullen morgen een waarnemingstocht maken naar Sumatra. Hedenmiddag zal de consulaire commissie te Batavia vergaderen.

Volgens de radio van Djokja hebben de consuls Eaton en Lambert met de republikeinse districtleider van Modjokerto vergaderd, maar de journalisten mochten op verzoek der consuls de vergadering niet bijwonen.

Vier Britse officieren zijn te Batavia aangekomen. Het is nog niet bekend wanneer de militaire experts van de Verenigde Staten uit de Philippijnen zullen aankomen (Aneta).

STAKINGEN IN ITALIË.

De bladen te Rome becritiseren het vredesverdrag, dat heden geratificeerd en van kracht werd. Men noemt het verdrag schandelijk. De economische toestand in Italië zakt steeds verder in elkaar. Reeds negen dagen duurt de staking van meer dan een millioen landbouwarbeiders in het Noorden van Italië. 85.000 Metaalarbeiders begonnen een 48-urige staking om te protesteren tegen de hoge levenskosten en om verhoging van loon. De landbouwers willen een 8-urige werkdag, hoger loon en andere verbeteringen. In Rome werd een uur gestaakt in de kantoren van de spoorwegen en buslijnen als protest tegen de hoge prijzen. In Palermo staakten de transportarbeiders.

Diplomaten van de Verenigde Staten beginnen ondertussen te geloven, dat eerder ellende dan het communisme de werkelijkheid zal zijn, waarbij in Italië de volgende zeven maanden rekening zal moeten worden gehouden. Hieruit zal ook Italië's weerstand tegen het communisme moeten blijken. De prijzen van voedsel zijn gedurende de laatste zes maanden verdubbeld.

De ambassadeur der Verenigde Staten in Italië James Dunn onthulde, dat het onmiddellijke probleem om op te lossen was de Italiaanse honger en ontbering (Rome, (AP) 16.9).

Indrukken uit de West

Grauw en verarmd eiland

door

MR. G. C. J. D. KROPMAN,

Voorzitter van de Parlementaire Commissie voor Suriname en de Nederlandse Antillen.

Na ons bezoek aan de Benedenwindse eilanden brachten wij een bezoek aan de Bovenwindse eilanden, die ongeveer drie uur vliegen of 1000 km. van elkaar verwijderd zijn, dat is ongeveer Amsterdam — Kopenhagen. De Bovenwindse eilanden zijn St. Maarten, Saba en St. Eustatius. Zij liggen in een lange keten van Britse en Franse eilanden, niet ver van Portorico en Haïti. Van de drie Bovenwindse eilanden heeft St. Maarten alleen een, bescheiden, vliegvelde de beide andere eilanden zijn alleen per schip te bereiken.

Zeereis.

Toen de Parlementaire Commissie 's morgens te ongeveer negen uur landde wachtte ons de Gezaghebber, de heer van Leeuwen en na de begroeting reden we alweer naar de passangrahan, vanwaar we een prachtig gezicht hadden op de blauwe baai. Wij zouden maar enige uren op St. Maarten doorbrengen, eerst St. Eustatuis en Saba bezoeken en dan wat langer op St. Maart blijven. Het schip „de Kralendijk" lag al op de rede, per motorbootje werden we er, zonder ongelukken, heen gebracht en na enige minuten begon de tocht naar St. Eustatius. De „Kralendijk" is een vrachtboot met, laten we zeggen, passagiers-accomodatie, er waren nl. enige ligstoelen aan boord; de bemanning was ons zeer wel gezind. De Caraïbische zee was betrekkelijk kalm, nu en dan werden we door een speels golfje verrast, we huppelden over het water als een kind op een hobbelpaard. Het was niet al te warm, de zon scheen vorstelijk over het blauwe water en onze aandacht werd bezig gehouden door talrijke vliegende vissen, die, zilverwit als haringen, met een raar, schijnbaar draaiend wieltje op de kop, met de boot een heel eind meevlogen om dan plotseling weer in de golven te duiken. De „Kralendijk" stopte een paar honderd meter van de kust van St. Eustatius, dat ook wel Statius en ook wel Statia genoemd wordt. De zee was nogal woelig en wij vroegen ons af, hoe we aan land zouden komen. Maar daar naderde een roeibootje, bestuurd door een jonge neger, fors en sterk als een boom. Hij scheen plezier in het werk te hebben, want hij lachte maar aldoor.

Landingsoperatie.

Het trapje van vier treden werd buiten boord van de „Kralendijk" vastgehecht en het roeibootje danste langszij. De kunst was nu om, staande op de onderste trede van het trapje, te wachten tot het roeibootje op de kop van de golf zo hoog opgevoerd werd, dat je gemakkelijk — laat ik zeggen: betrekkelijke gemakkelijk — kon overstappen. En dat lukte biezonder goed, dank zij de geweldige handen van de vriendelijke neger, die ons stuk voor stuk als kinderen van het trapje opnam en ons in het roeibootje deponeerde. Daarna roeide hij ons naar de kust. Maar daar was de branding nogal sterk. Geen nood. Aan de kust stonden een stuk of zes van zijn collega's en toen we vlak bij de branding waren geschommeld sprong onze neger onder het uitstoten van een zonderlinge schreeuw over boord, zijn collega's sprongen ook te water, onze boot tegemoet en gezamenlijk trokken ze, juichend en vrolijk, de boot over de branding heen en zetten ze op de kust.

Daar stond Gezaghebber Voges ons op te wachten, we maakten kennis en nu ja, auto's heeft St. Eustatius nu eenmaal niet, wel een soort truck met banken er in en zo reden we naar het lommerrijke gouvernementshuis.

Boerenkool en receptie.

Het was inmiddels al avond geworden. De Heer Voges en Mevrouw hadden voor een uitstekend diner gezorgd, waarop zelfs het vaderlandse gerecht, boerenkool, niet ontbrak en daarna begon de receptie. Ook hier kreeg ik de indruk, dat het bezoek van de Parlementaire Commissie een evenement was voor het eiland en dat wij een welkome afleiding waren in het vrij eenzame Eustatiaanse leven. Wij ontmoetten er een paar Paters Dominicanen en, in zwarte toga, een Methodistisch geestelijke met zijn echtgenote, wat op mij een ietwat zonderlinge indruk maakte. Hij sprak alleen Engels en zei opvallend dikwijls: „Yes, Sir" en „No Sir. Waarom weet ik niet, maar ik dacht aan Sarah Leander.

St. Eustatius is maar een klein eiland, 8 km. lang en ongeveer 3 km. breed en het is een somber en grauw eiland, het is alsof het treurt om zijn grandioos verleden. Want St. Eustatius, dat nu eenmaal 1200 zielen telt, had eenmaal 25.000 inwoners!

Somber en verarmd.

Aan de kust stonden tal van grote pakhuizen vol met allerlei goederen, er was een opgewekt leven en een druk handelsverkeer. Maar dat dateerde uit de tijd van de Amerikaanse vrijheids-oorlog! St. Eustatius was in die tijd een rijk en welvarend eiland. Maar hoe is het eiland dan toch zo verarmd geworden?

De legende zegt het volgende: Tijdens de Amerikaanse vrijheidsoorlog verscheen een schip van de Amerikaanse opstandelingen voor de rede van St. Eustatius en begroette de Nederlandse vlag. En de Nederlandse Gouverneur liet dit saluut officieel beantwoorden; het was de eerste keer, dat de Amerikaanse vlag door een vreemde mogendheid, Nederland, erkend werd. Maar St. Eustatius heeft dit duur moeten betalen: de Engelse vloot was in de buurt en de Admiraal liet het eiland leeghalen, maakte honderden schepen, die aan de kust lagen, buit en bombardeerde vervolgens de stad.

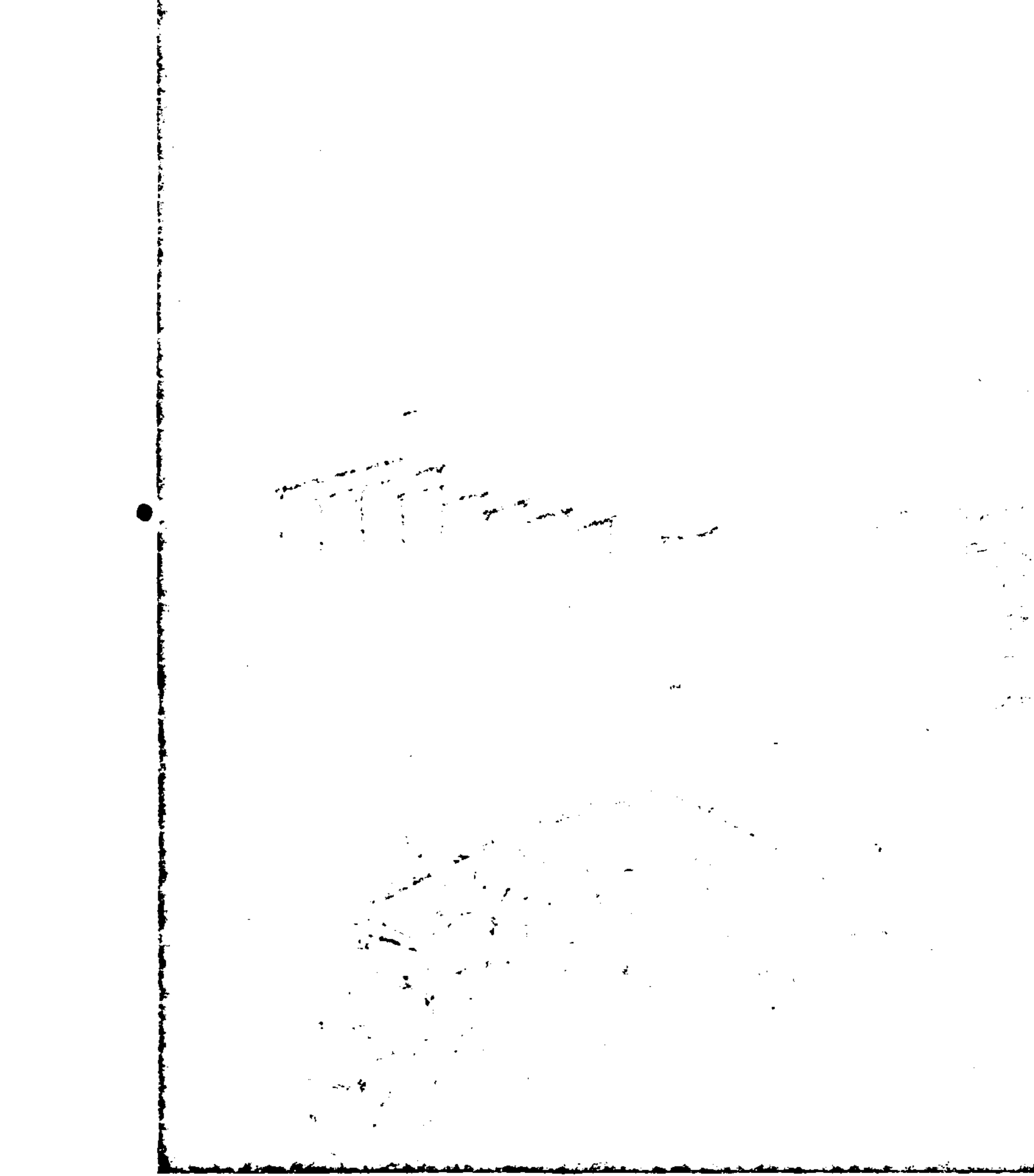
Maar een en ander kostte zoveel tijd, dat hij te laat kwam om zijn landgenoten tegen de opstandige Amerikanen bij te staan en zodoende heeft St. Eustatius de doorslag gegeven tot de onafhankelijkheid der Verenigde Staten, ten koste echter van zijn welvaart.

Ik weet niet zeker of het verhaal ook waar is, maar wel hebben we overal op het eiland de ruïnes gezien, welke de Engelse vloot daar 170 jaar geleden heeft aangericht. Tot wederopbouw is het nog altijd niet gekomen!

Het centrum van het eiland wordt gevormd door een met gras begroeid plateau, waar een gedenkteken staat ter ere van De Ruyter, die daar in 1665 voet aan wal zette; verder staan er enkele oude kanonnen, die dreigend zouden zijn als ze niet zo héél erg oud waren. Om het plateau staan enige officiële gebouwen, onder andere het postkantoor.

We hebben er onze „hearing" gehouden, maar de belangstelling was niet overweldigend, over staatkundige hervormingen maakt men zich niet druk op St. Eustatius! Men heeft er andere zorgen.

Wij vroegen ons af, of aan dit dood-arme grauwe en trieste eiland wel de nodige zorgen van Gouvernements-wege worden besteed. En of men de huidige deplorabele toestand zo laten mag...

Sint Eustatius 'Vergane Grootheid'

Rondetafelconferentie

Ten vervolge op de aan de Pers op 13 Augustus jl. verstrekte mededeling inzake het bijeenroepen van een rondetafelconferentie tussen Suriname, de Nederlandse Antillen en Nederland kan thans het volgende worden bericht:

Aangezien de inlossing van de Koninklijke redevoering van 7 December 1942, welke de bijeenroeping van een Rijksconferentie in het vooruitzicht stelde, tengevolge van de ontwikkeling der omstandigheden in Indonesië in de toen bedoelde vorm nog steeds niet heeft kunnen plaats vinden, is de Regering van mening, dat het overleg omtrent de toekomstige verhouding tussen deze Staatsdelen en Nederland niet behoeft te worden uitgesteld tot het tijdstip, waarop ook Indonesië aan besprekingen zou kunnen deelnemen; zij acht er zelfs een voordeel in gelegen, dat door een afzonderlijke beraadslaging het eigen karakter van de eeuwenlange bestaande band tussen de oude volksplantingen en Nederland de volle aandacht zou genieten, weshalve zij, na voorlopige polsing van de Staten en het Bestuur dezer Staatsdelen, begin Juni besloten heeft tot bijeenroeping van een rondetafelconferentie ter gezamenlijke bespreking van de verhouding in het nieuwe Staatsbestel tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen in het bizonder. Ter bevordering van een vruchtbare gedachtenwisseling en doelmatige resultaten werd op 12 September door den Minister-President, Minister van Overzeese Gebiedsdelen a.i., op het Ministerie van Overzeese Gebiedsdelen een kleine Commissie van Voorbereiding geïnstalleerd, welke alle technische voorbereidingen doet treffen voor het op zeer korte termijn bijeenroepen dezer conferentie, de vaststelling van de door de conferentie te volgen werkwijze en van het te volgen werkprogram.

Uiteraard zal hierbij gebruik worden gemaakt van het waardevol materiaal, dat de zowel in Nederland als in Suriname en de Nederlandse Antillen in 1945 ingestelde commissies van onderzoek hebben ter beschikking gesteld, waaruit de wensen en de opvattingen blijken, welke hier en ginds leven met betrekking tot de aanpassing van de structuur dezer Overzeese Staatsdelen en de bepalingen van hun plaats in het Koninkrijk overeenkomstig de gewijzigde omstandigheden.

De samenstelling dezer Commissie van Voorbereiding, welke dus geen politieke betekenis heeft, geeft duidelijk weer, dat het de Regering ernst is met het voornemen om van meet af aan de toekomstige constructie in onderlinge samenwerking tot stand te brengen. De Commissie, welke onder voorzitterschap van Professor Mr. R. Kranenburg, voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, staat, bestaat uit twee Surinaamse leden, te weten de Heer F. H. R. Lim-Apo, Oud-voorzitter der Staten van Suriname; H. K. A. Kleine, Gouvernements-Secretaris van Suriname; twee Curaçaoënaren, Dr. M. F. da Costa Gomez, Vertegenwoordiger van Curaçao in Nederland, en Dr. A. W. J. M. Desertine, voorzitter van de Staten van Curaçao; en twee Nederlanders, de voorzitter en Mr. W. H. van Helsdingen, Oud-voorzitter van de Volksraad van Nederlands-Indië. Als Secretaris werd aangewezen Mr. Th. H. Bot, Ambtenaar ter beschikking van den Minister van Overzeese Gebiedsdelen.

De Commissie is terstond met haar werkzaamheden aangevangen door advies uit te brengen omtrent de wijze van opstellen van dubbeltallen, uit welke Hare Majesteit de Koningin de Gedelegeerden voor de conferentie zal benoemen. De conferentie zal bestaan uit 23 leden, te weten zes vertegenwoordigers uit Suriname, zes uit de Nederlandse Antillen en elf uit Nederland, onder voorzitterschap van den Minister van Overzeese Gebiedsdelen, die een raadgevende stem zal hebben.

De aanwijzing dezer dubbeltallen zal als volgt geschieden: Voor Suriname respectievelijk uit vier dubbeltallen, door de Staten gekozen, en uit een niet bindende door de Staten op te stellen groslijst, bevattende ten minste acht namen voor de overige te bezetten twee plaatsen. Voor de Nederlandse Antillen respectievelijk uit vier dubbeltallen, door de Staten voorgedragen, en uit een bindende groslijst, bevattende ten minste acht namen voor de overige te bezetten twee plaatsen, op te stellen door de Raden van Politie aldaar.

Teneinde een zo zuiver mogelijke vertegenwoordiging van alle groepen dezer heterogeen samengestelde gebieden te verkrijgen, moeten de aanwijzingen voldoen aan criteria, gebaseerd op de bestaande politieke stromingen, sociale en culturele strevingen alsmede op de verscheidenheid van ras, godsdienst en territoriale spreiding. De dubbeltallen voor de Nederlandse vertegenwoordiging zullen worden opgemaakt door de Ministerraad. Het ligt in het voornemen, dat de conferentie een maand na het afkomen der benoemingen in Den Haag zal bijeenkomen.

Wipe rags — Meyboom

Nieuws van overal

VOORZITTER COMMUNISTISCHE PARTIJ BESCHULDIGD

Het departement van Buitenlandse Zaken maakt bekend dat de voorzitter van de Communistische partij in Colombia het volk heeft aangehitst om verleden week te Bogotá een demonstratie te houden tegen de Verenigde Staten.

Michael McDermott vertelde op een persconferentie, dat de leider der Communisten en de communistische aanhangers van te voren op de hoogte werden gesteld van de losbarsting.

Deze demonstratie was één der vier welke gedurende de laatste week in Colombia plaats vonden uit protest tegen de Noordamerikaanse nota.

De nota hield een indirecte beschuldiging in tegen de regering van Colombia in verband met de onhebbijkheden die de Noordamerikaanse scheepvaart Maatschappijen ondervinden bij het transporteren van koffie uit Colombia.

McDermott verklaarde dat het departement van Buitenlandse Zaken het „aannemelijk" acht dat de Colombiaanse Minister van Buitenlandse Zaken een verklaring doet, waarin de regering zich verontschuldigt en de demonstratie van 10 September die te Bogotá werd gehouden, ten zeerste afkeurt.

McDermott zeide da tde Verenigde Staten de Colombiaanse verontschuldiging heeft aangenomen onder voorbehoud van eventueel te betalen schadevergoeding.

De Colombiaanse regering heeft aangeboden om werklui te sturen om het gebouw van de Amerikaanse Ambassade te restitueren en om de wagen te repareren. McDermott vertelde nog, dat de volgende dag in de hoofdstad van Colombia ook een „anti-Amerikaanse" demonstratie, waaraan de communisten deel hebben genomen, plaats vond, terwijl een dergelijke demonstratie op 10 September te Medellin werd gehouden.

Hij vertelde ook dat voor zo ver hij het weet, de Colombiaanse regering nog niet geantwoord heeft op de nota van de Verenigde Staten. (Washington, (AP) 15.9).

ZO STERK MOGELIJK.

Eddy Rickenbacker, een luchtvaartheld van Wereldoorlog I zeide op de jaarlijkse vergadering van oud-strijders der luchtvaart uit de wereldoorlogen, dat de wereld voor hem geleek op een tijdbom en hij drong er bij de Verenigde Staten op aan een luchtmacht op te bouwen zo sterk, dat Rusland of een van haar satellieten het niet durven wagen de eerste bom te gooien uit vrees voor een snelle en onontkoombare weerwraak. Rickenbacker is nu President van de Eastern Airlines (Columbus, Ohio, (AP) 15.9).

DE KONINGIN OPENT DE STATEN GENERAAL NIET.

Koningin Wilhelmina is niet in staat de Staten Generaal Dinsdag te openen. Alhoewel de Koningin hersteld is van Haar bronchitus, achten de doktoren de openingsplechtigheid te vermoeiend voor Hare Majesteit.

Woensdag zal de Koningin den nieuwen Minister van Binnenlandse Zaken P. J. Witteman beëedigen (Aneta).

IS ENGELAND NOG EEN GROTE MOGENDHEID?

„Engeland is niet meer opgewassen tegen zijn taak als lid van de grote drie," aldus zou volgens de „Washington Post" in een „uiterst geheim rapport van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken" zijn verklaard.

Het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft Zondagavond geweigerd commentaar te leveren op dit bericht. Het rapport zou in handen zijn gesteld van de leden van het Congres, die de programma's voor hulp aan het buitenland bestuderen. De 'Washington Post' oppert de mogelijkheid, dat het rapport is opgesteld door de Commissie van het ministerie van Buitenlandse Zaken, die met de politieke planning belast is en onder leiding staat van George Kennan, die zo juist uit Europa is teruggekeerd om rapport uit te brengen aan Marshall.

„Veertien landen van Europa — Engeland, Nederland, Frankrijk, Duitsland, Portugal, Oostenrijk, Italië, Griekenland, Turkije, Denemarken, Zweden, Finland, Tsjechoslowakije en Polen — moeten meer economische hulp uit het buitenland krijgen, indien zij er bovenop willen komen en de bedreiging van communistische overheersing willen bestrijden", aldus zou in het rapport verklaard worden.

Naar aanleiding van de crisis in Engeland schrijft het blad: „De grootste moeilijkheid voor Engeland bij het verminderen van buitenlandse toewijzingen is, deze vermindering ordelijk te doen geschieden en op een zodanige wijze, dat de macht van de Sovjet-Unie niet groter wordt".

In Frankrijk, aldus het blad, wacht een machtige pro-Russische Communistische Partij haar gelegenheid af om zich weer te doen gelden. Zij rekent op het mislukken van het plan tot Europees herstel en de gevolgen daarvan: verlies van het Amerikaanse prestige in Frankrijk, „West-Europa en zijn intellectuele en economische spil Frankrijk staan op een kruispunt."

OLIEBORINGEN IN PORTUGEES-TIMOR.

Een Portugese firma heeft het plan opgevat op Portugees Timor naar olie te gaan boren. Men hoopt de eventueel gewonnen olie in Australië af te zetten. The Exchange Telegraph.

DE KERK EN HET COMMUNISME.

In Témoignage Chrétien schrijft pater Riquet zijn verdediging, van een christendom, dat naar radicale hervorming van de maatschappij streeft. Hij geeft aan zijn buitengewoon belangwekkende bijdrage de vraag tot titel: „Ben ik communist?" — Neen, — luidt zijn antwoord, maar laat men zich bewust zijn, dat de Kerk in het communisme niet de streving veroordeelt om een einde te maken aan de exploitatie der arbeidskrachten door de kapitaalbezitters.

„Wat ware christenen wantrouwig maakt, of althans terughoudend, ten opzichte van het communisme, is geen geldzucht noch het verlangen om economische voorrechten te beschermen. In alle oprechtheid en in alle eerlijkheid erkennen wij en belijden wij de voorrang van de arbeid in het staathuishoudkundig bestel, de voorrang van de gemeenschapsgeest, die de onderneming verandert in een broederschap van samenwerkenden en die haar bevrijdt van de kapitalistische uitbuitingsmethoden. Wij erkennen en belijden de ondergeschiktheid van individuele belangen en particuliere ondernemingen aan het gemeenschapsbelang van de bedrijfsgroep, de natie en de mensheid.

Wij erkennen en belijden de ondergeschiktheid van heel de economische en politieke organisatie aan de bevordering en de ontplooiing der persoonlijkheid van iedere mens. Maar wij zouden niet kunnen berusten bij de instelling van een maatschappelijke orde, waarin de mens met lichaam en ziel als een slaaf gebonden zou zijn aan de gesocialiseerde en gerationaliseerde en gespecialiseerd aandeel verwerven zou in de consumptie der goederen. Wij zouden hierin nog minder kunnen berusten moest zulk een orde tot stand worden gebracht door middel van geweldmethoden en een nieuwe dictatuur, gelijk aan die van het fascisme en de gestapo. Wij verzetten ons tegen zo'n maatschappelijke ordening hoofdzakelijk der geloof in God, zonder de op een leven, dat ontstijgt aan de aardse bestaansvoorwaarden en zonder liefde jegens de mensen die onze broeders zijn in Christus".

Geen communisme willen, betekent niet, dat men geen recht vaardigheid wil.

Rechtvaardigheid willen betekent niet, dat men communist is.

Wie die niet duidelijk onderscheidt, bevordert terreur-methoden, al zou hij menen het communisme of het kapitalisme te bestrijden.

Bekendmaking

In verband met de bijzondere omstandigheden wordt de verzending van postpakketten en kleine pakjes naar het Buitenland met ingaan van heden voorlopig gestaakt.

De Administrateur van Financiën

PATER M. MAAS O. P.

Een priester-kunstenaar in de missie

Pater . Hyacinth Hermans schrijft in de Maasbode het volgenle over een zijner medebroeders:

Officieel luidt zijn naam Pater Marcolinus Maas van de orde der Dominicanen, sinds 1936 werkzaam in de Missie van Porto-Rico. Als kleine jongen, die Nolletje Maas werd genoemd, woonde hij te Rotterdam in de Oldebarneveldtstraat, vlak tegenover de kerk, waar hij een trouwe misdienaar was, altijd present. Toen hij de lagere school had afgelopen, ging hij naar het St. Dominicuscollege te Nijmegen, trad in 1928 in de orde der Domnicanen, werd in 1934 priester gewijd, en vertrok twee jaar later als missionaris naar Porto-Rico.

Als jongen en student was Nolletje Maas, zoals de meeste jongens en studenten van die leeftijd, helemaal geen uitblinker. Maar in één opzicht onderscheidde hij zich, zonder dat het enige biezondere aandacht trok. Hij mocht gaarne tekenen, een aanleg, die zijn moeder graag stimuleerde, zonder dat ze zich de illusie maakte, dat Nolletje nog eens een groot kunstenaar zou worden. De jongen wilde immers priester worden, en dan wordt zeker niet in de eerste plaats aan schilderen gedacht.

Maar hij had nu eenmaal liefhebberij in tekenen. Reeds van zijn kinderjaren af tekende hij het ene schetsboek na het andere vol, ten minste twee, drie, tekeningen of aquarellen per dag. Maar het bleef pure liefhebberij. Niemand uit zijn omgeving, die er over dacht hem in deze richting een speciale opleiding te doen geven. Een tekenschool of academie heeft Nolletje Maas dan ook nimmer bezocht.

In zijn studie- en kloosterjaren bleef hij de oude liefhebberij cultiveren, doch altijd meer als middel van ontspanning en verzet. Zijn huisgenoten hadden schrik in zijn caricaturen, die hij zo raak wist te treffen; af en toe waagde hij zich aan een schilderstukje, dat grif aftrek vond.

Priester gewijd ging hij een jaar naar Spanje om er de taal te leren voor zijn nieuwe missiegebied. Hier gingen zijn ogen en hart open voor de rijke kunst der oude Spaanse meesters. Hier leerde hij Spaans, maar oefende zich meteen in het schilderen. De indrukken van Spanje werden neergelegd in een reeks van tekeningen en waterverven. Plotseling begon de zwellende vrucht van zijn geest te rijpen, en ontdekte Pater Maas zijn eigen opbloeiend talent. Nog geen twee maanden in Porto-Rico deed hij overmoedig mee aan een schilderscompetitie, zond ongetekend een van zijn werkstukken in, dat tot zijn grote voldoening met de eerste prijs werd bekroond. Er waren veertien deelnemers, onder wie overwegend professionals, afgestudeerd aan Amerikaanse of Spaanse academies.

Pater Maas bleek de primus inter pares. En toch kon noch mocht hij zich uitsluitend aan de kunst wijden. Daarvoor was hij niet naar Porto-Rico uitgezonden. Alleen in zijn vrije uren en jaarlijkse vacantiedagen mocht hij naar eigen lust palet en penceel hanteren.

Tot zijn overheid door zijn groeiend talent werd verrast. Een priester-schilder, die de algemene aandacht begon te trekken. Dit kon in een kunstlievend land een missie apart worden, de kunst in dienst van het evangelie. Pater Maas begon een zelfstudie in alle mogelijke technieken, hij volgde een ceramiekstudie onder twee knappe Amerikanen Edwin en Mary Scheier, een schilderstudie onder leiding van de Spanjaard Cristobal Ruiz.

In 1945 hield Pater Maas een expositie van zijn werken in het Ateneo van Porto-Rico te San Juan, twee maanden later een tentoonstelling in de Universiteit van Porto-Rico te Rio Piedras. Het succes was buitengewoon, de opdrachten vloeiden hem toe.

In 1946 mocht Pater Maas van zijn overheid een studiereis maken door de Verenigde Staten, en kreeg hij ruim atelier te New York. Hij werkte van de morgen tot de avond, stelde zich onder leiding van den beroemden Mexicaansen kunstenaar Rufino Tamayo en voor speciaal muurschilderen onder leiding van Camilo Egas.

Pater Maas ging zich speciaal toeleggen op het gebrandglasschilderen, een kunst, die hij ook als ambacht nu volkomen beheerst. Voor de nieuwe kathedraal van het Heilig Kruis in Hailbush Brooklyn had onze landgenoot Joep Nicolas een opdracht van twintig gebrandschilderde ramen. Er waren er nog tien over, en deze werden aan Pater Maas opgedragen, daar Joep Nicolas onderwijl naar Holland was vertrokken.

Twee van de tien ramen zijn thans gereed. Ze zijn door de ontwerper zelf op cartons gebracht gebrand, gemonteerd en in lood gezet. Van deze twee ramen heeft Pater Maas, die nu voor een paar weken in Nederland vertoeft, een transparante kleurenfoto laten vervaardigen, die ons enig idee heeft kunnen geven van het meesterlijke werk, dat hij hier heeft geschapen. Het eerste aanschouwen bezorgde hem al dadelijk hier te lande een zeer importante opdracht, welke hij nu in Porto-Rico zal gaan uitwerken.

Thans is Pater Maas voor enkele weken naar Nederland gekomen om besprekingen te voeren, waarschijnlijk zal hem de mogelijkheid geopend worden om zich geheel en al aan zijn grote kunst te gaan wijden. Hij moet zo spoedig mogelijk weer naar Amerika terug keren om het vele werk af te maken, dat hem daar nog wacht.

Pater Maas is nog jong, hij werd in 1909 te Roterdam geboren, maar hij voelt en is overtuigd dat nu het grote moment in zijn leven is gekomen. Hij heeft een roeping, een missie te vervullen, ook onder de jongere internationale kunstenaars, die zich bewonderend rond zijn werk verdringen.

Te koop aangeboden

1o. De onoerende goederen staande en gelegen alhier aan aan de Pieterszsteeg nummers 32, 34, 36, 338, 38a, 40, 42 44, 46, 48, 50a, 53 en 54 en Reuzensteeg nummers 18 en 20.

2o. Het onroerend goed staande en gelegen alhier aan de Roodeweg nummers 12g en 127, Jan Erasmusstraat nummer 2 en Kraayenhofstraat nummers 21, 23, 25, 27, 29 en 31, bestaande uit eenige woonhuizen met garages, etc.

3o. Het onroerenw goed staande en gelegen alhier aan de Handelskade nummer 23 en Nassaustraat nummer 2, bestaande uit een winkelpand met kantoorruimten.

4o. Het onroerend goed staande en gelegen alhier aan de Breedestraat Overzijde nummer 84 en 86 bestaande uit winkelpand met woonhuis.

5o. Het onroerend goed staande en gelegen alhier aan de Langestraat nummers, 19, 21, 23 en 25.

6o. Het onroerend goed staande en gelegen alhier aan de Emmastraat nummer 25 en Hoogstraat nummer 13 en 15.

7o. Het onroerend goed staande en gelegen alhier aan de Roodeweg nummers 117, 121, en 123, bestaande uit drie woonhuizen.

8o. Het onroerend goed staande en gelegen alhier aan de Brionweg nummers 64 en 66.

Voor nadere inlichtingen wende men zich tot G.Z. de Jongh Breedestraat Overzijde nummer 21. Tel. 2261.

EENIGE EN ALGEMEENE BEKENDMAKING

Wij maken onze stroomverbruikers er op attent, dat de stroom kwitanties over de maand AUG. zonder uitzondering voor de 24 SEPTEMBER. betaald moeten worden.

Na dezen datum niet betaalde **KWITANTIES** zullen door ons worden geïncasseerd verhoogd met een gulden incaso kosten.

Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun kwitanties te voldoen, ten einde ons niet te noodzaken tot afsluiting over te gaan.

Electriciteitsbedrijf Curaçao.

LUIS DAAL AAN HET WERK

Heden heeft de heer Luis Daal de leiding van de redactie van „La Prensa" op zich genomen. Zoals men weet, vertoefde de heer Daal enige tijd in Venezuela.

Wij wensen collega Daal het beste in zijn nieuwe werkkring en hopen op een pettige samenwerking.

DR. DA COSTA GOMEZ VOOR DE P.C.J.

De Aneta-correspondent voor Curaçao bericht ons, dat Dr. Da Costa Gomez hedenavond om 20.36 uur Curaçaose tijd voor de P.C.J. in het Papiament zal spreken over de komende Rijksconferentie en haar samenstelling.

Daarna volgt een Nederlandse vertaling.

„LA CRUZ" IN FEESTKLEED

Ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de parochie van Santa Maria gaf het weekblad „La Cruz" een feestnummer uit.

De voorpagina is met een bloemenrand omgeven en lokt tot lezen. Het nummer staat vol met foto's en artikelen in verband met dit honderdjarig jubileum.

FILMEN IN HET CULTUURCENTRUM.

Met ingang van Woensdag 17 September a.s. wordt de vertoning van documentaire en cultuele films op de binnenplaats van het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling wederom hervat.

Het programma luidt als volgt: 1. Steel town, 2. Clouds go to work, 3 Zweden in Amerika, 4. en 5. The battle of Britain.

De films 1 en 3 tot en met 5 werden welwillend beschikbaar gesteld door het Amerikaanse Consulaat alhier.

DE „JOHAN DE WITT" AANGEKOMEN.

Hedenmorgen is het ss. „Johan de Witt" in Curaçao gearriveerd. Begrijpelijkerwijze was de stemming aan boord uitstekend en alle passagiers waren verlangend om nu eens iets anders dan een scheepsdek onder de voeten te voelen. Een volledige passagierslijst publiceerden wij reeds in onze editie van Zaterdag jl.

Aan boord bevindt zich o.m. de heer Louis Posner, die met grootse plannen na een verblijf van drie maanden in Nederland weer is teruggekeerd en zich heden nog per K.L.M. naar Aruba zal begeven. Over deze plannen bewaarde de heer Posner de grootste stilzwijgendheid, maar hij beloofde ons te zijner tijd nadere mededelingen te verstrekken.

Voorts zal ook Dr. Gyula Bando, dirigent van het Boedapester Symphoni-orkest, enkele dagen op Aruba vertoeven. De heer Bando is in de Nederlandse muziekwereld geen onbekende, hij trad na de bevrijding als gastdirigent op van het Roterdams Philharmonisch orkest.

Binnenkort zal deze kundige dirigent naar Venezuela vertrekken, waar hij de leiding van enkele orkesten op zich wil nemen.

Aruba.

„CURAÇAOS ARUBA" TEGEN „ARUBAANS ARUBA".

Hedenmorgen om 11.30 uur deed een delegatie van Aruba bestaande uit de heren V. A. N. Aggelenor en Thomas Luydens, haar opwachting bij Zijne Excellentie den Gouverneur. Deze delegatie bracht Zijne Excellentie een petitie van het volk van Aruba, waarin een duidelijke uiteenzetting van de toestanden op Aruba wordt gegeven.

Missie Nieuws

SLUITING VAN DE H. MISSIE OP SANTA MARIA.

In een overvolle kerk werd Zondagavond onder een plechtige Lof de H. Missie in de parochie van Santa Maria gesloten. Feestelijk deed het Priesterkoor aan, waar de vele mooie bouquetjes bloemen van de parochianen op het altaar en op de Communie bank stonden, als een oprechte hulde aan het Missie-Huis.

Namens de missionarissen nam Pastoor van Rooy in een gevoelige preek afscheid van de parochianen van Santa Maria.

Treffend waren de momenten van de zegening van het mooie missie-huis en de toewijding der parochie aan de H. Maagd.

Dank zij de goede voorbereiding mag deze H. Missie geslaagd heten.

Van her en der

PHILIPS ADOPTEERT HET 322e SQUADRON.

Philips Gloeilampenfabrieken heeft het 322ste squadron van de luchtstrijdkrachten geadopteerd. Deze groep is een voortzetting van het Spitfire-oorlogssquadron en zal binnenkort te zamen met het grondpersoneel naar overzee vertrekken. Het is de bedoeling, dat dit contact zich ook tot materiële hulp zal uitstrekken o.m. hieruit bestaande dat straks wanneer de mannen worden gedemobiliseerd, de mogelijkheid wordt geboden bij de N.V. Philips een betrekking te aanvaarden.

ENGELAND BELEGT EEN MILLIARD IN AFRIKA.

De Engelse regering heeft in het Lagerhuis de oprichting van een maatschappij voorgesteld met een kapitaal van één milliard gulden en tot taak hebbend de industriële en agrarische ontwikkeling van de Britse koloniën in Afrika.

De minister van Koloniën, Creech Jones, zeide in zijn toelichting, dat Engeland zich gericht heeft tot zijn koloniën, in het biezonder in Afrika, om hier een nieuwe krachtbron te vinden voor zijn economie. Ook wil Engeland Oost-Afrika maken tot de belangrijkste overzeese militaire basis van het empire, waar dan schepen en troepen geconcentreerd zullen worden, welke voorheen in Egypte, Indië en andere bases lagen.

De voorgestelde regeringsmaatschappij zal werken volgens commerciële principes. Haar doel is het instellen of helpen van ondernemingen, die werkzaam zijn op agrarisch en op elk ander gebied, waar de productie kan worden opgevoerd (men spreekt vooral van tarwe en mais). Voor het onlangs door het ministerie van Voedselvoorziening begonnen aardnotenproject wordt bij de wet een afzonderlijke maatschappij opgericht.

HONGAARSE ARBEIDERS IN ZWEDEN.

Tussen Zweden en Hongarije is een overeenkomst gesloten betreffende de tewerkstelling van 600 Hongaarse arbeiders in de Zweedse landbouw en industrie. Deze overeenkomst maakt deel uit van de pogingen, die in het werk worden gesteld om het ernstige tekort aan arbeidskrachten in Zweden te verlichten en is over het geheel genomen identiek met de overeenkomst die enige tijd daarvoor met Italië werd gesloten, betreffende de tewerkstelling van 500 geschoolde Italiaanse arbeiders in de Zweedse industrie.

Verreweg de meeste Hongaren, die tewerk worden gesteld, zijn landarbeiders, terwijl daarnaast ook een aantal industriële arbeiders, mijnwerkers en houthakkers naar Zweden zullen gaan. Zij zullen daar ongeveer 2 jaar blijven en op gelijke voet worden behandeld als de Zweedse arbeiders wat betreft lonen e.d. Zij zullen worden verzekerd tegen werkeloosheid, ongelukken en ziekte. De Zweedse Commissie voor de Arbeid zal een bureau oprichten in Hongarije, dat in samenwerking met de Hongaarse autoriteiten, zich zal bezig houden met de selectie van de arbeiders, het medisch onderzoek en het transport naar Zweden. Men verwacht, dat de eerste Hongaren in September in Zweden zullen aankomen.

ITALIANEN EMIGREREN.

In de periode Januari-Mei 1947 zijn volgens het Istituto centrale di statistica, 42.235 personen uit Italië geëmigreerd, waarvan 7.330 uit Lombardije; 6.080 uit Venetië; 4.040 uit Piemont; 3.340 uit Emlia, 2.869 uit Toscane; 2.548 uit Campania; 2.265 uit Latium... 2.080 uit Sicilië en 79 uit Sardinië.

De overige kwamen uit andere streken. De emigratie richtte zich voornamelijk naar Frankrijk (9.411), Verenigde Staten (8.694), België (7.824), Zwitserland (7.371), Argentinië (4.156) en Brazilië (1.347).

HET PESTALOZZI KINDERDORP.

Op voorstel van den Zurichsen schrijver Corti werd verleden jaar in Zwitserland een naar den paedagoog Pestalozzi genoemd kinderdorp gebouwd bij Trogen, waar oorlogswezen uit alle landen worden opgenomen en opgevoed volgens hun eigen traditie en in hun eigen taal; waarbij diegenen wier gezondheid door de oorlog is geschokt voorrang voor opneming krijgen.

De kinderen worden naar land van herkomst ondergebracht en staan onder leiding van hun eigen onderwijzers; zij worden naast een algemene opvoeding ook onderricht in een ambacht dat hun belangstelling heeft. Wanneer zij naar lichaam en geest van hun oorlogswonden zijn hersteld, kunnen zij als bruikbare mensen naar hun vaderland terugkeren. Hun dorp is een werkelijk kinderdorp en staat bijna geheel onder hun eigen beheer. Op het ogenblik zijn er naast Poolse en Griekse kinderen bijna uitsluitend wezen uit de verslagen landen. Maar het succes dat het experiment tot dusver heeft getoond, heeft er toe geleid om het tot uitbreiding over te gaan. Er staan nieuwe dorpen op het programma en men wil ook voor kinderen uit West-Europa en Rusland aan het werk gaan.

HET LAATSTE AVONDMAAL.

Milaan loopt het gevaar een van zijn, en van 's werelds grootste kunstwerken verloren te zien gaan: Leonardo da Vinci's Laatste Avondmaal. Gedurende de oorlog was de wandschildering met doek afgeschermd, en vocht, en vooral de oorlogsschade die de kerk (Santa Maria delle Grazie) opliep bedreigen het met totale vernieling. Men zal beginnen met het achter glas te brengen en de zo ontstane ruimte mechanisch op constante temperatuur en droogte te houden. Een indirecte verlichting zal bezichtiging nietemin mogelijk maken.

„BIEFSTUK-KAMPIOEN"

Toen John Kramer, de Amerikaanse tenniskampioen, na zijn nieuwe titel in Wimbledon te hebben behaald, in Amerika terugkeerde, verklaarde hij, dat hij gewonnen had, omdat hij vitaminepilletjes slikte en 26 biefstukken uit Amerika had meegebracht, waarvan hij er elke morgen vóór de wedstrijd één of twee „soupeerde". Amerikaanse verslaggevers noemen hem thans de „biefstukkampioen".

EERSTE STEENLEGGING TE BEAURAING

Gift van de Bisschop van Lourdes.

Op 22 Augustus werd te Beauraing door Mgr. Charue, Bisschop van Namen, de eerste steen gelegd van een kapel, die aan de H. Maagd is toegewijd. De belangstelling voor deze plechtige gebeurtenis was buitengewoon groot. Ongeveer 25.000 personen woonden de plechtigheid bij, waarbij o.a. ook een aantal missiebisschoppen assistentie verleenden.

Onder de Heilige Mis werd het woord gevoerd door Abbé Recherolle, professor aan het seminarie van Baslogne, die in het Frans de boodschap van Onze Lieve Vrouw van het Gouden Hart verklaarde.

Hierna sprak de E. H. Leopold in het Vlaams uitvoerig over het privilege van Beauraing.

In de namiddag, na enkele grootscheepse manifestaties van de geweldige menigte voor de beelden van O.L. Vrouw van Beauraing en O. L. Vrouw van Fatima, werd een grote stoet gevormd met de geestelijkheid, waaronder de prelaten, aan het hoofd. Deze begaf zich naar de plek waar een heiligdom zal worden opgericht om de verering van de H. Maagd in stand te houden.

Mgr. Charue zegende hier de eerste steen, een gevaarte met een gewicht van niet minder dan 2800 kilo, die in het Frans het opschrift draagt:

Onder Paus Pius XII Bisschop Andreas Maria, werd ik op 22 Augustus 1947 als eerste hoeksteen neergelegd van de Maria-vesting voor de zaak van Onze Lieve Vrouw met het Gouden Hart en de bekering der zondaars tot Jezus Christus, Haar Goddelijke Zoon

Architect en aannemer, de heren Claes en Bourgeois, waren aanwezig. Mgr. Charue zeggden daarop het plan van het gebouw, en hield een toespraak tot de aanwezig. Mgr. Charue zegende deelde, dat de Bisschop van Lourdes aan de oprichting van dit heiligdom heeft willen medewerken en een belangrijke gift in geld geschonken had.

Na zijn rede bracht de Bisschop van Namen de pauselijke zegen over. Een pontificaal Lof besloot deze dag, die voor Beauraing biezonder en voor de Maria-devotie in het algemeen van zo groot belang geweest is.

LEKENHELPSTERS IN CHINA.

De eerste leken-helpsters zijn uit België in Nanking, de hoofdstad van Zuid-China, aangekomen. Deze jonge vrouwen zijn allen gediplomeerd arts, sociale werkster of huishoudster en zullen de reeds gevestigde missionarissen bij hun missiewerk helpen. Door een jarenlange studie worden zij hierop voorbereid. In het najaar zullen de Vrouwen van Nazareth in Vogelenzang bij Haarlem met dergelijke cursussen een aanvang maken.

INTERNATIONAAL KATHOLIEK ARTSENCONGRES.

Volgend jaar zal in Rome een internationaal katholiek artsencongres worden gehouden naar het voorbeeld van het onlangs te Lissabon gehouden congres. Het is de wens van Z. H. de Paus, dat katholieke artsen zich op internationale basis aaneensluiten. In Rome bestaat reeds een secretariaat der medische groep van Pax Romana, die de kern van de nieuwe organisatie zal vormen.

Abessinie wordt tot modern volk opgevoed

Britten, Amerikanen en Zweden beheersen staatsbeleid

De „King George Bar" op de top van de Via Churchill is de plaats, waar bij het gekluts van electrische drankmixers 20 nationaliteiten gedachten uitwisselen over de glazen bladen van gechromeerde tafeltjes. Aan de overkant van de straat slentert een ezeltje met twee beertonnen, blijft staan en begint kieskeurig tussen het onkruid langs de weg te snuffelen. Twee Italiaanse monteurs — de voormalige meesters van Abessinië — zijn bezig de Leeuw van Juda in vlammende kleuren te schilderen boven de ingang van het hotel Itegué. Dit hotel is de laatste aanwinst van de keizerin, die het gekocht heeft, omdat het zo goed rendeerde. In een der kamers wonen een rechtskundig adviseur en zijn vrouw uit Liverpool. Hij werkt naar Engels model wetten uit voor Abessinië en heeft reeds een schema opgemaakt voor het oprichten van een verzekeringsmaatschappij onder regeringstoezicht. Vijftig meter verderop staan de van teenhout gevlochten en met leem bepleisterde hutten van hen, voor wie al deze voorgenomen hervormingen zijn bestemd, aldus Martin Moore in de Volkskrant.

In zijn paleis, gebouwd door een Oostenrijks architect, houdt Haile Selassie, de kleine keizer met de verfijnde manieren en de beweeglijke vrouwenhanden, eindeloze conferenties met de Amerikaan, die Gouverneur is van de Abessijnse nationale bank of met de Engelsman, een cadet-sergeant van het Britse leger, die het stedelijk bestuur onder zich heeft, of met de voormalig Duitse oorlogspiloot, die hem van landbouwkundige en commerciële adviezen dient, of met de Brit, die de functie bekleedt van President van het hoger gerechtshof, of met de Zweed, die de keizerlijke garde drilt. Het kan ook zijn, dat hij op het ogenblik de raad van Ministers presideert, waar hij zelf de verantwoording draagt van drie portefeuilles. Met zijn ministers, waaronder zich een academicus bevindt en een teruggekeerde vluchteling die destijds voor de Italianen het land had verlaten en een nachtclub op Montmartre had geopend om zijn barre ballingschap wat op te vrolijken, en nog een ander, die in dezelfde tijd een restaurant exploiteerde in Cairo, zit hij, de zoon van de cadeland naast de illustre nakomelingen van de heersende families aan één tafel.

Zo is Abessinië: de Westerse beschaving heeft wee derig maar ondiep wortel geschoten op de middeleeuwse bodem van Afrika. Maar het land heeft die mengelmoes van gewassen nog niet kunnen assimileren en dit leidt vaak tot lachwekkende contrasten. Toch zou iedere ironie misplaatst zijn, omdat men moet beseffen, dat deze gechromeerde rommel een diep en smachtend verlangen verbergt naar hervormingen, die voor ons reeds lang practijk zijn.

De keizer, wiens eenvoud een indruk maakt op ieder, die met hem in contact komt, houdt er van in het openbaar te verschijnen in een grote, lange auto, waar rondom heen een troep motoren blaffen. Het systeem van een topzware bureaucratie en het instellen van een geheime politie heeft hij evenzeer van Europa afgekeken en overgenomen. Een Londens kleermaker heeft de uniformen gemaakt voor de dignitarissen van zijn hof.

Zij zien er uit als stierenvechters. Dat alles is de erfenis van een verwaand fascisme, maar de wegen, die de Italianen hebben aangelegd, worden niet onderhouden en raken in verval.

Met gretige handen grabbelen de Abessijnen in het speelgoed, dat het Westen hun biedt en in hun angst er toch vooral geen misbruik van te maken, vragen zij in welgemeende ernst, hoe of zij dat allemaal moeten gebruiken? Hun leergierigheid is bijna grenzeloos. De scholen zijn te klein om alle leerlingen, die zich aanmelden, op te kunnen nemen en zij zijn de eerste en grootste zorg van de keizer.

Toen ik hem eens vroeg op welk gebied, volgens hem, de meeste vooruitgang was gemaakt sinds hij zes jaren geleden weer in het bezit van zijn troon was gekomen, antwoordde hij: „In de opvoeding". Haile Selassie is zelf Minister van kunsten en wetenschappen. Bij zijn terugkeer in Abessinië heeft hij het Engels als tweede landstaal ingevoerd en de Britse regering gevraagd hem 50 onderwijzers te willen sturen. Maar in dit laatste werd hij teleurgesteld; er zijn op het ogenblik slechts 14 Britse onderwijzers in Abessinië. Zij staan in dienst van de keizer en krijgen van hem een jaarlijks salaris van ongeveer 8000 gulden.

Buitenlandse experts.

Hij vertelde mij ook, dat hij twee plannen had opgesteld voor de ontwikkeling van Abessinië: een vijfjarenplan en een tienjarenplan, beide gericht op de opvoeding van het volk. Ik vroeg hem of het in zijn bedoeling lag aan het einde van die tien jaren af te zien van verdere Westerse hulp?

„Misschien niet helemaal", zeide hij. „Maar we zullen dan minder buitenlandse hulp nodig hebben dan thans".

Abessinië wordt beheerd door vreemdelingen, zelfs iedere Minister heeft in een of andere belangrijke functie een buitenlander naast zich. De Italianen, die Addis Abeba voorzagen van electrische installaties, waterleidingen en telefoon, hebben hun posities op belangrijke punten weten te handhaven. Zonder Italiaanse monteurs en electriciëns was Addis Abeba een chaos. De staat heeft zowat 400 Zweden in dienst, die scholen en ziekenhuizen oprichten, politie-agenten en jonge vliegers drillen en advies verstrekken bij het ontginnen van bossen en mijnen. Er is ook nog één Britse militaire missie, die 200 man sterk is. Amerikanen beheren de nationale bank, het radiostation en de Abessijnse luchtvaartmaatschappij en assisteren de Ministers van Buitenlandse Zaken, van kunsten en wetenschappen en van gezondheid. Verschoten aanplakbiljetten in de spoorwegstations nodigen de Abessijnen uit „een bezoek te brengen aan de kastelen op de oever van de Loire"... want de spoorlijn, die dit aan alle zijden ingegrendelde land met de buitenwereld verbindt, is in handen van een Franse maatschappij.

Vrije immigratie.

Behalve voor de hogere staf van internationale experts heeft het keizerrijk, dat eens hermetisch afgesloten was voor iedere buitenlander, de poorten wijd open gezet voor handelslui, speculanten, avonturiers, politieke vluchtelingen, tafelschuimers, vagebonden en deugnieten van ieder continent. Ongeveer 20.000 vreemdelingen van 25 nationaliteiten zijn in Addis Abeba neergestreken. Het leven is gemakkelijk en genoeglijk, ten minste nu nog.

Maar voor de kleine, vermoeide man, die in zijn paleis 16 uren per dag werkt, is het niet zo gemakkelijk. Hij is de eerste motor en de uiteindelijke rechter op elk gebied van het staatsbeleid. Vechtend tegen bijna onoverkomelijke hindernissen tracht hij een middeleeuws rijk te schoeien op de leest van een moderne natie; want Abessinië is nog zo ouderwets gebleven. Het is een keizerrijk in de ware zin van het woord, waar de Amaharas de hun onderdanige stammen nog steeds regeren door plaatselijke Gouverneurs.

De grote hinderpaal op de weg van de vooruitgang is de alom heersende corruptie. Ik heb China in oorlogstijd gekend en Chicago tijdens de gangsterperiode, maar daar heb ik nooit zoveel steekpenningen en verduisteringen gezien als hier. De vloedgolf van de corruptie spoelt zelfs rond de voet van de keizerlijke troon. Regeringsambtenaren groot en klein, steken hun zakken vol. Er is zelfs een district, waar in de loop van één jaar, 16 verschillende inspecteurs van belastingen moesten worden vervangen. Er wordt zelfs beweerd, dat de boer, voor elke 50 gulden, die hij aan belasting moet opbrengen, een extraatje van 250 gulden moet bijdokken.

Achterdocht.

Niettegenstaande het feit, dat vreemdelingen in het land worden toegelaten en zelfs met open armen worden ontvangen, worden zij toch met schele ogen aangekeken. En dit is ook nog een reden, waarom er zo weinig vooruitgang wordt gemaakt. De Abessiniërs weten, dat zij rijk zijn maar ook hulpbehoevend en zij vrezen een overvleugeling door de Westerlingen. Zij betalen voor hun adviezen maar uit achterdocht zetten zij die dikwijls niet in de practijk om. Zij trachten daarbij zoveel mogelijk de ene nationaliteit tegen de andere uit te spelen en denken op die manier hun zelfstandigheid te kunnen verzekeren. Vandaar ook hun afkeer van het verlenen van exploitatie-vergunningen, die anders aan de ontginning van 's lands bronnen een krachtige stoot zouden geven.

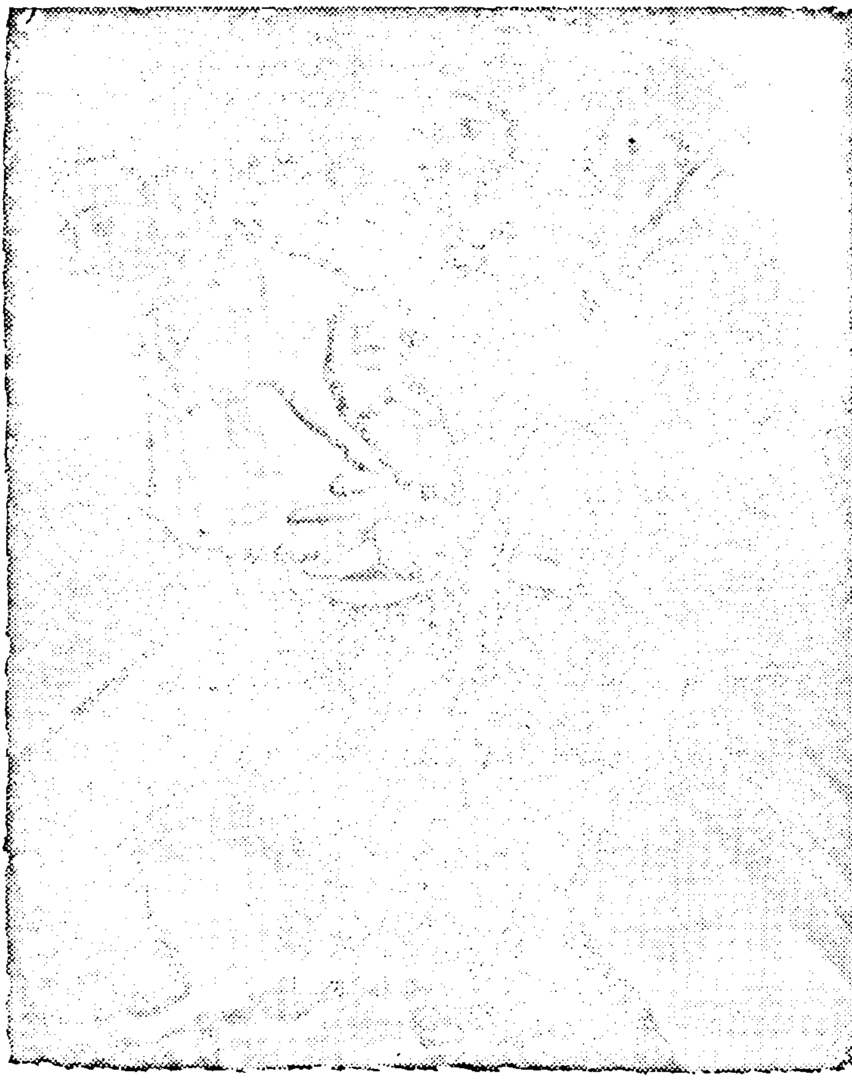
Koopmansfamilie.

Vooral het zaken-doen op Westerse manier oefent een onweerstaanbare aantrekkingskracht op hen uit; zij worden er als het ware door gefascineerd. Zelfs de keizerlijke familie ontkomt hier niet aan en zij legt een handelsgeest aan de dag, die wel verwonderlijk mag heten. De verwanten van Haile Selassie zijn aandeelhouders in de grootste concerns, vooral in die, welke vroeger Italiaans bezit waren. De keizer zelf is stille vennoot van menige handelsonderneming. Zijn vrouw en zijn zoons zijn daarentegen minder stil en spreiden een luidruchtige bedrijvigheid ten toon. De keizerin is niet alleen eigenares van het grootste hotel in Addis Abeba maar bezit bovendien nog vele landgoederen. De kroonprins exploiteert een houtzaagmolen. Zijn broer, de hertog van Harrar, is eigenaar van het voormalige Italiaanse hotel van die stad en heeft daar ook een handelsmaatschappij opgericht. De Keizerlijke Transportmaatschappij is het gemeenschappelijke bezit van de gehele keizerlijke familie.

Van dit mysterieuze land is elk van zijn 100.000 vierkante kilometer een reservoir van braak liggende mogelijkheden en onopgeloste problemen. Een inventaris van zijn ertsenbezit is nog nooit opgemaakt; ondanks de primitieve middelen, waarmee thans goud wordt gedolven, stijgt de productie ieder jaar. Binnenkort zal voor de eerste maal olie worden aangeboord.

Wat er onder de bodem ook verborgen ligt, de oppervlakte alleen reeds zou een bevolking kunnen voeden, welke driemaal groter zou kunnen zijn dan de 12 millioen, die nu de vruchtbare en onuitputtelijke vulcanische grond wat open krabben. Onzekerheid kweekt moedeloosheid; de boer bepaalt er zich toe voor zichzelf te zorgen en geen overschotten te produceren, die kunnen worden afgeperst door heermoeren of oplichters.

Haile Selassie heeft zich tot taak gesteld zijn rijk zekerheid en stabiliteit te geven door een moderne wederopbouw. Hij is ook de enige, die dit tot stand kan brengen, omdat hij de schranderheid bezit, die hem opgewassen maakte tegen de moeilijkheden van zijn doel. Maar hij is ook een eenzaam man tussen al de anderen, die misschien wel loyaal zijn maar aan wier corrupte handen hij geen politieke opdracht kan toevertrouwen.

Twee Napolitaanse politie-agenten in gevecht nabij het communistisch hoofdkwartier.

Drie personen werden gedood tijdens een botsing van een vrachttrein en een passagierstrein nabij Laga in de Verenigde Staten.

POLITIEBERICHTEN

Had een aanrijding plaats op de hoek van de Resedastraat—Flamboyantstraat tussen een personenauto A-2094 en een autobus A-228 respectievelijk bestuurd door E. en W.

—:—

Werd politieassistentie verzocht ten huize van W. voor het verwijderen van een zich aldaar in kennelijke staat van dronkenschap bevindend manspersoon, welke aldaar de orde verstoorde. Bij aankomst van een patrouille kon de onrustzoeker, welke zich hevig tegen zijn aanhouding verzette, worden ingerekend en overgebracht worden naar de Politiewacht. Proces-verbaal wegens wederspannigheid zal worden opgemaakt.

—:—

Had een aanrijding plaats in de Bernhardstraat, ter hoogte va Esso-Ville, tussen twee personenauto's genummerd A-2393 en A-2077 respectievelijk bestuurd door C. L. en K.B.C. Beide auto's werden licht beschadigd, persoonlijke ongelukken vonden niet plaats.

—:—

Had een aanrijding plaats op de hoek Helfrichstraat — B. v. d. Veen Zeppenfeldtstraat tussen een vrachttruck A-1984 en de personenauto A-1990, respectievelijk bestuurd door V.J.V. en J.S. Persoonlijke ongelukken vonden niet plaats. Oorzaak, het verkeer van rechts geen voorrang verlenen.

—:—

Verscheen aan de politiewacht alhier de manspersoon M. C., welke politieassistentie verzocht door een vechtspartij te Sta. Cruz. Bij aankomst bleken de vechtenden al door de politie van Sta. Cruz te zijn gescheiden.

—:—

Werd door een patrouille een zeeman (Mexicaan) aangehouden, welke in staat van dronkenschap verkeerde en er van verdacht werd een dolkmes bij zich te hebben. Bij aanhouding probeerde voornoemde zeeman het mes kwijt te raken door het onder een auto te werpen. Bij nader onderzoek bleek dat verdachte even te voren in een vechtpartij was gewikkeld geweest en een andere zeeman met voornoemd mes had verwond, dat opname in het ziekenhuis noodzakelijk bleek.

—:—

Werd assistentie verzocht voor een dronken manspersoon welke met stenen gooide in een woning, bewoond door 3 vrouwen. De manspersoon had enige tijd daar ingewoond, doch woonde sedert enige tijd alleen, waardoor op zijn aanwezigheid in de woning van voornoemde vrouwen geen prijs meer werd gesteld. Betrokken manspersoon is van de woning verwijderd.

—:—

Had een aanrijding plaats op de Bernhardstraat bij de R. K. Kerk tussen een motorvrachtrijtuig en een motorrijwiel (scooter) respectievelijk bestuurd door J.S. en G.A.

—:—

Werd assistentie verzocht voor een vechtpartij op de Grensweg. Bij aankomst van de politie bleek de orde reeds te zijn weergekeerd.

—:—

Werd telefonisch aan de wacht gemeld, dat er brand was ontstaan in een perceel, gelegen in de Wilhelminastraat. De brandspuit is onmiddellijk uitgerukt. Bij aankomst ter plaatse bleek een emmer vuil in brand te hebben gestaan, die inmiddels weer geblust was.

—:—

Werd assistentie verzocht door de eigenaar van Paris Restaurant voor een drietal dronken manspersonen, die aldaar de boel vernield zouden hebben. Bij aankomst van de patrouille bleken de boosdoeners reeds het hazenpad te hebben gekozen.

—:—

Werd telefonisch assistentie gevraagd voor een dronken manspersoon. Bij onderzoek bleek, dat bedoelde manspersoon diverse dingen in huis kapot geslagen had. Hij is ter kalmering, op verzoek van de familie naar de wacht overgebracht.

—:—

Constateerde een patrouille, dat een vrouw in de Verl. Nassaustraat met een kapmes op de deur van een huis insloeg, met het doel deze te verbreken. Bij onderzoek bleek een manspersoon, welke in staat van dronkenschap verkeerde, in het huis te verblijven. De manspersoon, zou de moeder van bedoelde vrouwspersoon hebben mishandeld. Beide personen zijn naar de politiewacht overgebracht.

—:—

Werd door een patrouille geconstateerd, dat een reclamebord in de Hendrikstraat was omgevallen en midden op de rijweg lag. Het bord is aldaar verwijderd. Dezelfde avond werd van het San Pedro-hospitaal uit gemeld, dat er een jongen gewond was binnengebracht. Bij onderzoek bleek, dat bedoelde jongeman met nog iemand anders aan het bord had getrokken, waardoor het was omgevallen. De jongen werd hierdoor licht gewond.

—:—

Had een aanrijding plaats op de hoek Julianastraat — Irenestraat tussen twee vierwielige motorrijtuigen respectievelijk genummerd A-487 en A-140. Persoonlijke ongelukken hadden niet plaats.

—:—

Dessa-organisatie

Van Indonesische zijde wordt er o.m. op gewezen, dat men, nu het leger uitgestrekte gebieden heeft bezet, men voor het geweldige probleem komt te staan om in deze gebieden, die jaren lang onder de Japanse bezetting en het wanbestuur van de Republiek hebben gezucht, weer geordende toestanden te scheppen en hernieuwde, normale verhoudingen in het leven te roepen.

Om enige indruk te krijgen van de problemen, welke zich voordoen, dient men te bedenken, dat de dessa-huishoudingen, vooral in de laatste anderhalf jaar in chaotische toestanden zijn komen te verkeren. Het zal ten spoedigste noodzakelijk zijn om weer te komen tot de verkiezingen van dessabesturen. Een goede dessabestuur is voor de gang van zaken onontbeerlijk. Momenteel wordt overal alles op andere wijze geregeld. Voor het onderhoud aan de bruggen, voor het werken aan de dessa-wegen e.d. worden te hooi en te gras goederen afgestaan aan de Dewan Portahanan. Er is geen belastingplicht. Sommige dessa's bedruipen zich zelf niet; bij andere is het zo, dat de baten in de zakken van enkele vooraanstaanden geheel verdwijnen.

Teneinde een economische rehabilitatie op korten termijn te bewerkstelligen, is het een eerste voorwaarde, een geordend credietwezen te scheppen. Er moeten volkscredietbanken en middenstandscredietbanken plaatshebben. De voorwaarde moeten worden bekend gemaakt, waarop crediet kan worden verkregen, de wijze van credietverlening en de plaats, waar de banken zich zullen bevinden.

Materialen zullen moeten worden verkregen, zowel ten behoeve van de landbouw, als voor de volksnijverheid, terwijl hier en daar vee en paarden moeten worden aangevoerd. De bevolking moet weten, waar en hoe zij de bibit kan verkrijgen om uit te zaaien. Dessakassen bestaan doorgaans niet. Moskeegelden worden niet geind.

Het onderwijs verkeert in een deplorabele toestand; er is ten enenmale gebrek aan de meest nodige schoolbehoeften. Omtrent het godsdienstig onderwijs in enge zin, de moraal van de Islam wordt gegeven, in overeenstemming met de adat. Sinds 1942 is de volksmoraal snel bedorven, omdat zij een eenzijdig, anti-Europese inslag kreeg. Dit is nog verergerd na de uitroeping van de Republiek, toen de moraal van Perdjoeangan de alles overheersende werd. Op tactische wijze zal men de mensen weer naar het juiste spoor terug moeten trachten te voeren. De Kiais wekke men op, aan controleurs mede te delen, wat op het gebied van het onderwijs is vereist en wat van de zijde der dessa als prestatie gesteld kan worden tegenover de ter beschikking stelling van onderwijs-materiaal. Na de p sa-tijd zal men de scholen willen openen; bekend ge dient te worden, dat tot he richting van schoolvereniging kan worden overgegaan.

Op medisch gebied denke o.a. aan de pest-bestrijding. dient men te weten op w tijden en waar een Rode K auto aanwezig zal zijn voor behandeling van door onge ken e.d. getroffenen.

Teneinde een ander vlot en gunstig verloop te hebben, is voorlichting dring nodig. Gedurende de per voor de oorlog had men de schikking over een uitgebr staf van landbouwconsulenten mantri-inlichters voor de nenvisserij, zeevisserij, irrig bestrijding, e.d.

Op het ogenblik moet weinig mensen zoveel mog worden bereikt. Het Bin lands Bestuur kan dit, vol onze zegsman, niet voldoe aan. Het is overkropt met w zaamheden, het heeft vooral uitvoerende taak, het kan v al volksvoorlichting in de zin geven. Het beschikt e niet over de mensen, die op kelijke wijze de meest ele taire beginselen kunnen bek stellen. De radio en de zijn in dit verband weinig langrijke factoren, omdat mensen reeds overvoerd door de jarenlange politieke haatzaaiende propaganda.

Een goede gang van za zou men kunnen verkrij wanneer de diverse rayon tegenwoordigers de locale b hoeften opgeven aan de schillende departementen en de centrale voorlichtings-inst tie, die coordinerend we Van dit punt uit gaan de vo lichtingsvertegenwoordiger naar de aangeduide gebied nadat de zaak op papier gest is. Met luidsprekers moet bevolking de berichten bek gemaakt worden. Een tolk m aanwezig zijn die plaatse goed ingevoerd is.

In de rayons zorgt men de bekendmaking die o.a. geplakt wordt ten kantore de Wedana. Deze wijze volksvoorlichting, ziet zegsman in de komende we niet in de eerste plaats in het ven van staatkundige richt nen, maar in de vraag, h dag van morgen het meest nut kan worden besteed. Op al meen gebied is er ook het en ander bekend te maken. levering van wapens moet schieden op een bepaalde pl en binnen een bepaalde Nieuwe opleidingen wor geopend en nieuwe daarvoor langstelling heeft kan zich m den.

Personeel, vroeger in die van de Regering, moet wer waar het aan toe is en he zijn dienstverband kan her ten, of op welke wijze het ri loopt, dit dienstverband te ve breken.